

Stenogram sa sjednice Odbora za obrazovanje okruga McMinn u Tenesiju

Kako je iz programa za osmi razred izbačen strip “Maus” Arta Špigelmana

Taj događaj je predstavljen kao kulturni skandal, a mediokritetska odluka je donesena jednoglasno - svih deset članova Odbora glasalo je za nju.

Piše: [Školegijum redakcija](#)

Svi veći svjetski mediji objavili su vijest o tome kako je Odbor za obrazovanje okruga McMinn u Tenesiju izbacio iz programa za osmi razred strip “Maus” Arta Špigelmana. Taj događaj je predstavljen kao kulturni skandal, a mediokritetska odluka je donesena jednoglasno - svih deset članova Odbora glasalo je za nju.

Originalna verzija stripa "Maus" objavljena je 1980., roman je adaptiran u knjigu 1986., a autor je 1992. godine dobio Pulitzerza za tu knjigu.

Knjiga je u školski program kao obavezna lektira uvrštena od prošle školske godine s tim da je u prošloj školskoj godini, zbog skraćivanja nastave usljed koronapandemije, izbačen cijeli modul u kom je bila i ona.

Šta su bili razlozi članova Odbora, kako je tekla rasprava i zašto Špigelmanovo remek djelo o Holokaustu nije imalo šansi pročitajte [u stenogramu sa sjednice Odbora](#) održane 10 januara 2022. godine koji je za Školegijum prevela Snježana Đorđić.

Odbor za obrazovanje okruga McMinn

Vanredni sastanak, 10. januar 2022, 17:30 h

Odbor za obrazovanje okruga McMinn sastao se posebnim povodom, 10. januara 2022. godine, u 17:30 h, u prostorijama Centra za izvrsnost u obrazovanju okruga McMinn.

Sastanku su prisustvovali:

Rob Shamblin – prisutan

Tony Allman – prisutan

Jonathan Pierce – prisutan

Donna Casteel – prisutna

Mike Lowry – prisutan

Mike Cochran – prisutan

Sharon Brown – prisutna

Quinten Howard – prisutan
Bill Irvin – prisutan
Denise Cunningham – prisutna

Predsjedavajuća Sharon Brown zvanično je otvorila sastanak i predstavila dnevni red. Tony Allman predložio je usvajanje dnevnog reda, Quinten Howard podržao je prijedlog. Jednoglasno je odlučeno da se prijedlog usvoji. Nije bilo zahtjeva za obraćanje odboru.

DNEVNI RED

1. Rasprava na temu programa za predmet engleski jezik za učenice i učenike osmog razreda

SJEDNICA

Predsjedavajuća Brown zatražila je od direktora Parkisona da se obrati odboru.

Direktor Parkison – Vrijednosti koje okrug podržava su jasne. Na nekim mjestima u ovoj knjizi koristi se sirov, problematičan jezik. Budući da su mnogi od vas imali komentar na to, dvoje ili troje obratilo mi se sa željom da to razmotrimo. Konsultirao sam i našeg advokata Scotta Bennetta. Nakon konsultacija, odlučili smo da je redigiranje najbolji način da riješimo problem jezika u ovoj knjizi. Imajući na umu autorska prava, odlučili smo da izbacimo osam psovki i sliku žene koja je predmet napada. Ja, svakako, nisam stručnjak za ovaj predmet, imamo ljude kojima je to posao, i volio bih da oni objasne ono što su objasnili meni, a to su naša dva supervizora nastave: gospođa Julie Goodin i gospodin Steven Brady. Prošle godine imali smo samo jednu supervizoricu koja je bila zadužena za đake od predškolskog uzrasta do osmog razreda – Melasawn Knight – koja je također upoznata s ovim programom. Pozvao bih njih da ovo objasne, jer nam mogu pružiti daleko više detalja od mene.

Melasawn Knight – Nas zanima imate li na umu neki konkretan ishod, pa da oko toga koncipiramo stvari, ili želite da prođemo kroz cijelu knjigu i to šta ona radi s programom?

Sharon Brown – Što se tiče odbora, evo, ja ću reći, očigledno o ovome nismo razgovarali međusobno, ali sam sigurna da svi prisutni članovi odbora imaju svoje viđenje u kojem pravcu bi stvari trebale ići. Mi o tome dosad nismo razgovarali.

Tony Allman – Imam pitanje – postoji li zamjena za ovu knjigu?

Steven Brady – Ne, da kratko odgovorim na pitanje koje zahtijeva daleko dužu diskusiju. Ako se slažete, objasnio bih šta je naš program, kako funkcionira, i kako se ova knjiga uklapa u širu sliku onoga što naša djeca uče.

Tony Allman – Ovo je knjiga za osmi razred, na nivou čitanja za treći razred.

Steven Brady – Ne, to nije tačno.

Tony Allman – Znači li to da oznaka 3.0 na prednjoj korici ne govori da se radi o štitu na nivou trećeg razreda?

Steven Brady – Ne, ta oznaka je AR broj (engl. *Accelerated Reader*) knjige. Ovo je osmi razred, knjiga za višu osnovnu školu. Ne samo zbog riječi, već zbog sadržaja i dubljeg značenja onoga što se dešava u knjizi.

Tony Allman – Neki od prostih i neprimjerenih izraza mogu se sakriti, ali, zbog autorskih prava, to se može uraditi jedino na način da se riječ *kučka* prikaže kao *k...*, tj. da se izostave sva slova osim početnog, a da psovke poput *dođavola* ostanu. Je li to tačno?

Scott Bennett – Jeste.

Steven Brady – Kada na televiziji vidimo prenesenu izjavu glumca ili predsjednika, koja sadrži neprimjerene riječi, one su uređene tako da se vidi samo dio slova ili su prikrivene zvučnim tonom.

Tony Allman – Sve mi je to jasno, ali kao radnici u prosvjeti ne moramo mi biti ti koji promoviraju ili podržavaju ovakve stvari. Prikazuju se obješeni ljudi, ljudi koji ubijaju djecu... Zašto obrazovni sistem promovira ovakve stvari, to nije ni pametno ni zdravo.

Julie Goodin – Ja mogu govoriti o historiji, predavala sam historiju, i u Holokaustu nema ništa lijepo pa je, po mom mišljenju, ovo odličan način da se prikaže jedan tako užasan period u historiji. Gospodin Spiegelman se baš potrudio da prikaže gubitak majke, a mi smo, evo, skoro 80 godina daleko od toga. Ovoj generaciji teško je shvatiti takve stvari, za njih je i napad od 9. septembra dalek, nešto što se desilo prije njihovog rođenja. Ja ovo vidim kao njegov način prenošenja poruke.

Jesu li riječi koje koristi sporne? Jesu, u tome se svi slažu, ali ako se taj prvi dio izbaci, to neće promijeniti značenje onoga što on želi prikazati, kao ni autorska prava.

Tony Allman – Jasno mi je da djeca gledajući televiziju kod kuće čuju i gore stvari, ali govorimo o nečemu što bi, da učenik izgovori u hodniku škole, bilo razlog za disciplinske mjere, i to je sasvim opravdano. A mi tome učimo djecu i time idemo protiv politike škole?

Melasawn Knight – Mislim da svaki put kad predajete nešto iz historije govorite o vješanjima, samoubistvima, ubistvima; više od šest miliona ljudi je ubijeno. Mislim da autor govori o tome jer su to historijske činjenice, istinita priča o njegovom ocu koji je to proživio. On pokušava da je prikaže najbolje što zna, bira jezik koji ide uz to vrijeme, možda da bi onima koji nisu upućeni u taj period pomogao da se istinski povežu sa užasima tog vremena. Ima li se šta prigovoriti jeziku koji koristi? Naravno. Ali smatram da je jezik samo sredstvo kojim to želi dočarati.

Tony Allman – Ne kažem da nije bilo grozno, brutalno i surovo. To je kao da gledate televiziju i naiđe psovka ili golotinja, a film bi bio isti i bez toga. E pa i ovo bi bila ista knjiga da se to izbaci. Možda nisam upravo, ali lik koji je radio ilustracije radio je i za Playboy. Možete vidjeti čime se bavio, a mi ga puštamo da radi likovna rješenja za knjige za osnovce. Da imam dijete koje ide u osmi razred, to ne bi prošlo. Taman da moram da ga izmjestim, školujem sam, kod kuće, ili prepisem u drugu školu.

Julie Goodin – Ali, evo ja, gospodine Allman, znate da imam osnovca u osmom razredu, i čak i da povučete ovu knjigu, ja bih željela da je pročita, jer mi djecu moramo podučavati. Jesu li ove riječi okej? Nisu, nisu nikako, ali problem je u tome što se Holokaust dogodio prije 80 godina. Ali, prosto smatram da je ovo jako ozbiljno polazište za naše nastavnike. Meni je historija izuzetno važna, i ne želim djeci uskratiti ovakvu priliku. Hoćemo li djecu učiti ovim riječima mimo ove knjige kao riječima koje trebaju uvrstiti u svoj vokabular? Nećemo, valjda me poznajete dovoljno da znate da se ne zalažem za to, Tony Allmane.

Tony Allman – Poznajem, i ne želim da zvuči kao da zapodijevam svađu, samo pokušavam da to nekako prihvatim u glavi, jer ako učenik koji sjedi u menzi odluči da pročita nešto od toga naglas i do kraja, šta mu možete? To je u knjizi koju smo mu dali, i ne možete mu ništa.

Melasawn Knight – Možemo reći da đaci znaju šta to znači, ali znaju ako su tome već bili izloženi. Riječ koja počinje na slovo K ne mora imati to značenje ako je nikad ranije nisi čuo. Dakle, nije stvar u tome što mi njih učimo toj riječi ili ih izlažemo njoj. Mi se trudimo urediti je najbolje što znamo i postupiti u skladu sa zakonom, i to je ono što mislimo da smo radili kako bismo odgovorili na problematičnost takvog jezika, najbolje što znamo. Smatramo da se radi o vrijednoj knjizi, koju je većina prisutnih supervizora pročitala.

Tony Allman – Ranije smo naručivali od kompanije *Tennessee Book*, a ove su došle od *Learn Zillion*, je li tako? Zašto smo prešli na njih?

Melasawn Knight – Knjige se i dalje mogu naručiti preko *Tennessee Book* ako to želimo, ali je naš ugovor bio preko *Learn Zillion*. Radi se samo o drugoj platformi, načinu naručivanja.

Tony Allman – Zajednički glavni program, možda nisam upravu, ali ne nalaže li državni zakon da se to objavi na internet-stranici, da javnost ima uvid? Nisam uspio naći tu internet-stranicu.

Melasawn Knight – To je usklađeno sa Standardima savezne države Tennessee, tako da mi to imamo, i objavljeno je na stranici posvećenoj nastavnom programu.

Steven Brady – Za šta tačno kažete da ne možete naći?

Tony Allman – Program kojem pripada ova knjiga, možda nisam gledao na pravom mjestu, pokušavao sam naći, ali nisam uspio.

Sharon Brown – Ja bih ovdje da se ubacim, jer možemo ovako cijelu noć, a ja bih da svi postave pitanje, da čujem vašu prezentaciju. Postoji li još nešto što ste svi vi planirali da nam predstavite?

Steven Brady – Kako bismo približili mjesto koje ova knjiga ima u nastavnom programu, potrebno je da razumijemo kako je program uopće koncipiran. Kad smo mi išli u školu, prelazili smo s jedne knjige na drugu. Proučavali smo jednu knjigu nekoliko dana, potom radili kontrolni, i prelazili na sljedeću. Želim vam reći zašto je nastavni program važan i kako su njegovi dijelovi osmišljeni, te na koji način imamo priliku da predajemo više od standarda.

Steven Brady predstavio je prezentaciju koja je sadržavala pasus iz časopisa o mljekarstvu, *Hoard's Dairyman*:

Ugljikohidrati često čine 60% i više udjela u suhoj tvari i zadovoljavaju 70% do 80% dnevnih potreba krave, kada govorimo o energetske vrijednosti hrane. Postizanjem odgovarajućeg odnosa između vlakana i fermentabilnih ugljikohidrata kao što je skrob, optimizira se puferiranje slin i proizvodnja kiseline u buragu. Ova kombinacija pogoduje zdravlju buraga. Optimalna pH vrijednost u buragu od ključnog je značaja za zdravlje i produktivnost preživača – a krave su, naravno, preživači. Niska pH vrijednost u buragu često se dovodi u vezu sa smanjenom de novo sintezom masnih kiselina u mliječnoj žlijezdi. Ove kratkolančane masne kiseline koje nastaju u vimenu kao gradivni element koriste acetat i butirat iz fermentacije vlakana u buragu. Tako da je presudno naći pravi omjer vlakana i skroba kako bi se postigla optimalna pH vrijednost u buragu i fermentacija vlakana. Interakcija između vlakana i skroba u ishrani često je bila predmet studija. Konkretno, istraživanje se usmjerilo na način na koji ishrana prebogata skrobom umanjuje fermentaciju vlakana i, posljedično tome, energiju koju krava dobiva.

Steven Brady – Dakle, ovdje je pitanje koju stočnu hranu trebam koristiti kao dodatak prehrani krava. Kakve veze ovo ima s bilo čime? Moj tata bi znao odgovoriti, mogao bi otići u zadrugu i oni bi tamo tačno znali šta ove riječi znače. Ja nemam pojma šta sam upravo pročitao, i rekao bih da je kod većine ovdje isti slučaj. Dakle, problem je što smo došli do toga da đaci ne mogu mnogo toga naučiti o temama o kojima ne znaju ništa ili znaju veoma malo. Kada skaćemo s jedne teme na drugu, mnogo vremena trošimo kako bismo pohvatali riječi i razumjeli šta znače. Kad bih se vratio na članak koji sam upravo pročitao, morali bismo se pozabaviti pitanjem šta je uopće burag, a šta prehrambeni skrob. Dakle, program je trenutno osmišljen tako da mi radimo na izgradnji pozadinskog znanja, oblikujemo ga oko nekakve interesantne teme koja je vrijedna našeg vremena, tako da učenice i učenici mogu ići dalje od pukog pokušavanja da pohvataju riječi i njihova značenja. Pa tako možemo dati odgovor na pitanje šta je glavna ideja, ili ulaziti u detalje, razmišljati šta je ovo u odnosu na nešto drugo. I onda đaci mogu ulaziti u neke žustrije, intelektualnije razgovore. Kakve to veze ima s programom, zašto je program značajan? Ovdje postoji ravnoteža između jaćanja tog općeg, pozadinskog znanja i korištenja teksta prilagoćenog nivou određenog razreda. Ja sad ovdje mogu izvući slikovnicu o kravama, ali je li to zaista taj nivo koji mi je potreban da pokrenem dublje razgovore o kravama? Dakle, postoje dvije stvari koje ovdje treba izbalansirati, a to su izgradnja tog znanja i korištenje rigoroznih tekstova za

određeni nivo. Ako pogledamo naše module za predmet engleski jezik, evo kako su osmišljeni. Imam neki centralni tekst, kao što je *Hoard's Dairyman*, i provest ću oko dva mjeseca čitajući ga. Uzet ću određene knjige o kravama, članke iz novina, možda pogledati nekoliko videa, čak i razgovarati sa stočarima. Sve što bi mi moglo pomoći da razumijem šta sve te riječi znače. Program koji koristimo je *EL*. A šta to znači? Ovdje vidim neke učitelje, šta to znači? Ekspedicijsko (iskustveno) učenje. Dakle, poenta je u tome da učenici idu na ekspedicije na koje će potrošiti koliko, dva mjeseca, i to su njihovi moduli. U osmom razredu to su četiri stvari. Radimo Južnu Ameriku, učimo o hrani, o Holokaustu, i Japanskoj internaciji. Dakle, modul obuhvata četiri velike stvari. Broj jedan u našoj državi je koje ćemo standarde obrađivati. Mi razmišljamo o tome i koja nam tema daje prostor da ih učimo tim standardima, vrijednim našeg vremena koje ćemo potrošiti na pozadinsko znanje. Sad kad znamo svoje teme, kakve zadatke bismo mogli dati đacima kako bi pokazali da su ovladali sadržajem? To je više do pukog odgovaranja na pitanje, oni moraju pokazati da su uložili istinski trud. To je više od *da* i *ne* odgovora, to je kad se stvarno unesu, to je projekt i dokaz dubinskog učenja. Sve nas ovo dovodi do pitanja koji je tekst najbolji za postizanje ovakvih ciljeva. Pogledajmo strukturu teksta; djeca bi trebala znati kako izgledaju različite vrste literature, šta je istinito, a šta lažnjak. Jedan od standarda koje spominjem govori o prenošenju atmosfere i sadržajnom, moćnom jeziku i tome kako se izražavamo pisano i usmeno. To su naši standardi. Stoga, tema ovog modula, Holokaust, gledao sam na internetu, Muzej SAD-a posvećen Holokaustu preporučuje da se ta tema obrađuje od šestog razreda naviše. To je zasigurno tema koja zavređuje da joj posvetimo vrijeme, zanimljiva je učenicima i nešto je što će ih zaokupiti. Primjerena je uzrastu, sudeći po različitim izvorima na internetu, i značajna je za buduće učenje. U poznavanju društva u osmom razredu djeca uče samo do Građanskog rata, tog historijskog perioda. Sljedeće godine, u srednjoj školi, bacit će se na Drugi svjetski rat i učiti o svemu što se događalo u tom periodu u historiji. Tako da je to najbolje mjesto da im se da mali uvod u Holokaust i sve što se događalo za vrijeme Drugog svjetskog rata. Ovaj modul pomaže učenicima i učenicama da steknu opće znanje i pripreme se za srednju školu. Zadatak koji dobivaju na kraju ovog modula, nakon što su proveli nekoliko mjeseci baveći se Holokaustom, radeći na zadatku koji pokazuje da su razumjeli šta se tada događalo, jeste da napišu svoju priču i pretvaraju se da su intervjuirali nekoga ko je preživio Holokaust. Potom će napraviti strip, da vizuelno prikažu tu svoju priču i predstaviti će je razredu. Tim će se zadatkom obuhvatiti svi standardi o kojima smo govorili. Na kraju, kako doći do toga? Pa, tu je naš tekst. Dakle, centralni tekst je *Maus*, i mi svi imamo te dodatne stvari koje posmatramo u ovom modulu, koje grade centralni tekst. Obrađujemo intervju s preživjelim žrtvama Holokausta,

novinske članke iz BBC-ja, *Los Angeles Timesa*, *Guardiana*, svjedočenja preživjelih, i isječke iz drugih knjiga. Postoji čak i dio kada idemo u Virtuelnu jevrejsku biblioteku kako bismo se upoznali s odabranim djelima. Sve to ide u to pozadinsko znanje, i primjereno je uzrastu naših učenika. Naprimjer, ne bismo ovdje uveli knjigu *Dnevnik Anne Frank* jer je pisana na nivou četvrtog, petog razreda. Pored toga što radimo u sklopu modula, pored pukog odgovaranja na standarde i predavanja gradiva, postoji još jedan dio programa na koji zaboravljamo, koji tek u prolazu dotičemo, a jako je važan. Ovaj program daje nam priliku da učenicima i učenicama govorimo o vrlinama. Na tren ću se vratiti na *Hoard's Dairyman*. Već sam rekao da sam kao dijete često listao taj časopis, i u njemu sam znao naići riječ *dam*¹ pa pomisliti: otkud ovo ovdje? Srećom, imao sam tatu da me posjedne i objasni mi da to nije ta riječ.

Jonathan Pierce – Drugačije se piše i odnosi se na drugu stvar.

Steven Brady – Upravo tako. Ali sam ja, kao dijete, razmišljao je li moguće da je ovo ona ružna riječ. Tako bi mi tata objasnio da je razlika u tom *n* na kraju, i da riječ znači nešto drugo. Ovdje govorimo o nečemu što ima veze sa stokom. U nastavnom programu svaka lekcija ima dio koji se odnosi na vrline. Kada učenike učimo razlikovati dobro i zlo. Učimo ih empatiji, učimo ih moralu, suosjećajnosti, učimo ih poštovanju i sve to je dio našeg nastavnog programa. Tako da su nastavnici očekivali da će biti nekih komentara i primjedbi i prije nego što su roditelji vidjeli sadržaj modula, nismo to još uvijek uradili, još nije dostupan javnosti. Planirano je da počnemo s tim odmah nakon novogodišnjih praznika. Svjesni smo da su neke riječi u knjizi problematične. Kada pogledamo šta je autor time htio postići, rekao bih da je htio da nas šokira. Da nas potrese opisom dešavanja tako da se zapitamo kako bi bilo živjeti u tom periodu i doživljavati takve stvari. Mi znamo kakva je naša zajednica i kakve su naše porodice, i da to nije nešto što se inače može vidjeti u udžbenicima, tako da smo zaključili da bi to bilo najbolje cenzurirati ostavljanjem samo prvog slova riječi. Spremajući se za eventualne reakcije, pripremili smo pismo za roditelje, s informacijama o temi koju planiramo obrađivati u školi. Otišli smo korak dalje i cenzurirali eksplicitne dijelove, i pobrinuli se da na knjigama stoji oznaka *vlasništvo MCS-a*, tako da, ako nekome slučajno padne na pamet da kaže: hej, vidi ovo i šta učimo djecu u školi, ne, ovo nije jedna od naših knjiga. Svaka lekcija koju radimo s đacima daje nam šansu za promjenu nabolje. Kada obrađujemo osobine ličnosti, vrline, mi djecu učimo kako da budu bolji ljudi. Nekada se to svakodnevno radilo kod kuće, ali kad pogledamo život danas, i kako učenici, mnogi od njih, žive u poremećenom

¹ Riječ *dam* znači *brana*, ali se izgovara isto kao riječ *damn*, što znači *proklet*, *dođavola*, i smatra se psovkom.

porodičnom ambijentu gdje jedan dan žive u jednoj kući, a drugi dan u drugoj... mogao bih dugo nabrajati sve sa čim se naši učenici moraju nositi. Bili mi toga svjesni ili ne, škola je nešto najstabilnije u životu mnogih naših đaka. Ono što oni vide i čuju kod kuće možda nije primjereno u nekim kontekstima, i mi svakom lekcijom imamo priliku utjecati na to što naši đaci smatraju ispravnim i dobrim. Imamo priliku na neki način utjecati na njihov moralni kompas, karakter, vaspitanje.

Podržavam to što svi želite uvjeriti javnost da nam je stalo do naše djece, i vjerujemo da je važno naučiti ih razlici između dobra i zla i pomoći im da izrastu u moralne ljude koji poštuju druge. Mi ne promoviramo korištenje ovakvih riječi, naprotiv, najbolje je ne koristiti ih. Ne priliče školi, našem trenutnom razgovoru, i možda ćete ih čuti kod kuće ili na televiziji, ali kod nas ne jer ih mi ne podržavamo. Čitajući ovu knjigu možemo naučiti brojne lekcije o tome kako postupati s ljudima, kako im se obraćati, kako se ponašati, i kako se istrajava. Samo sam želio da razumijete zašto su lekcije strukturirane na ovaj način i da je tekst samo okružen isječcima i člancima i stvarima koje radimo kako bismo izgradili to pozadinsko znanje i učinili nešto značajno u životima naših učenika i učenica.

Jonathan Pierce – Mislim da je supervizorica Knight maloprije rekla kako ne postoji knjiga koja bi mogla zamijeniti ovu.

Steven Brady – Ne bez izmjene kompletnog modula.

Jonathan Pierce – Vratite se, molim vas, na primjer koji ste dali sa časopisom *Hoard's Diary*. Nigdje u pasusu koji ste pročitali nisam vidio prostu riječ. Moja primjedba je to, a izvinjavam se svim prisutnima, što iako sam možda najveći grešnik i prostak među nama, ne bih mogao staviti taj tekst ispred djeteta i reći mu da čita, ili da je to dio lektire. Imam puno povjerenje u nastavni kadar, od direktora do onog ko je možda jučer počeo da radi ovdje, da se ovaj modul može preraditi tako da se dobije isti učinak. Naša djeca trebaju učiti o Holokaustu, trebaju znati da historija obuhvata razne stvari, gospodine Bennett, koje pokazuju potiskivanje određenih etničkih skupina. To danas nije prihvatljivo. Moramo prihvatiti ljude takve kakvi su. Ja sam samo stari član odbora iz unutrašnjosti i, koliko sam upoznat s našim politikama, ovaj odbor je taj koji donosi konačnu odluku. Nažalost, gospodine Parkison, nismo prošli žalbeni proces koji također stoji u politikama našeg odbora. Ali, Robe, riječi koje se nalaze u ovoj knjizi u direktnom su konfliktu s nekim od naših politika. U školskom autobusu rekao sam ti da ću te ubiti, a da je to reklo neko dijete, protiv njega bismo pokrenuli disciplinski postupak.

Ponavljam, ja sam najveći licemjer, ali za to mi se ne ide na sud. A neko može uzeti ovu knjigu i reći – vidi šta se uči u školama. Stoga, gospođo predsjedavajuća, ja ću ovo prvesti kraju. Ja sam započeo i ja ću završiti. Predlažem da se ova knjiga izbacila iz lektire i pozivam naše nastavno osoblje da iznađe alternativno rješenje za nastavu na temu Holokausta.

Mike Lowry – Podržavam prijedlog.

Sharon Brown – Imamo li još nekog ko želi nešto reći? Ima li članova odbora koji žele dati komentar?

Rob Shamblin – Da, nekako smo se prebacili na pitanja gradiva za sedmi, osmi i sad, evo, deveti razred, i zahvaljujem se na prezentaciji, gospodine Brady, o pozadini organizacije nastavnog programa. Ali, mi smo se ovdje okupili jer su neki imali primjedbe na riječi i slike koje se mogu naći u konkretnoj knjizi. Više me brine to što se ovdje vjerovatno radi o vrhu sante leda koju imamo van škole. Pitanje na koje bih ja večeras volio dobiti odgovor je koji je naš proces? Kako provjeravamo valjanost nastavnog programa? Mislím da je nemoguće očekivati od vas da pročitate svaku rečenicu svake knjige, svakog centralnog teksta, ali neko mora. Neko je to pročitao i donio takvu odluku, i mora postojati neki postupak revizije toga, a potom i diskrecijsko pravo da se ocijeni je li to gradivo primjereno određenom uzrastu i treba li ga predstavljati. Pročitao sam nešto o ovom autoru i ovoj seriji, razgovarao s ljudima iz struke, pa mogu reći da su knjiga i ta serija veoma cijenjeni. U mnogim dijelovima Evrope zabranjena je zbog tako kritičkog stava prema svirepim zločinima koji su počinjeni. Tako da se slika koju dočarava može posmatrati iz više pravaca. Ali, prije nego donesemo bilo kakvu odluku, mislim da je potrebno utvrditi o kojem se procesu ovdje radi i na osnovu čega ćemo odlučiti šta je primjereno uzrastu, jer možda ćemo odbaciti mnogo više toga ako budemo insistirali na ovih nekoliko riječi. Ne želim time obezvrijediti ovu diskusiju, nemojte me pogrešno shvatiti, ali radi se o nekoliko, osam, čini mi se, riječi, i jednoj ilustraciji.

Prije nego što počnemo odlučivati, volio bih čuti više o samom procesu i diskrecijskom osnovu o kojem je ovdje riječ, i kako smo došli ovdje.

Lee Parkison – Ja vam mogu odgovoriti na to pitanje. Imamo komisiju koja se bavi kvalitetom udžbenika i nastavnog materijala. Oni su ti koji odobravaju nastavne programe za nas. Mi usvajamo nastavni program koji odobri državno ministarstvo. Ovaj nastavni program bio je visoko na spisku prioriteta ministarstva. Njihova je dužnost, gospodine Shamblin, ne samo da vrše provjeru kvaliteta, već i da ocijene

primjerenost uzrastu. A eto, čisto da vas malo uputim, članovi te komisije i ministarstva su dva administrativna direktora (engl. *director of school*), jedan direktor škole, jedan nastavnik ili supervizor za K-3 razrede, jedan nastavnik ili supervizor za razrede 4-8, jedan nastavnik ili supervizor za razrede 9-12, jedan član koji nije zaposlen u državnom obrazovnom sistemu, i svaka od tri regije ove države, velike regije. To su zapad, centralni dio i istok, i to je ukupno devet članova. Komesar za obrazovanje ili njegov zamjenik, ili pomoćnik komesara za obrazovanja, koji radi sa osobom koju komesar postavi, po službenoj dužnosti ima funkciju sekretara komisije sa pravom glasa, i radi bez dodatne naknade. To je nastavni program koji je država odobrila. Odgovore trebamo tražiti malo više uzvodno.

Rob Shamblin – Moja perspektiva je dalje nizvodno. Šta mi radimo na lokalnom nivou kada usvojimo to, kada odlučimo usvojiti preporuke države i njihov nastavni program? Šta mi radimo da provjerimo kvalitet programa i uvjerimo se da je usklađen sa standardima koje želimo predstaviti našem društvu i našoj djeci?

Mike Cochran – Sudeći po onome što sam čuo od nastavnika, mislio sam da imamo komisiju koja se bavi programima za nastavu iz engleskog jezika i književnosti.

Lee Parkison – Da

Mike Cochran – Razgovarao sam o tome s nastavnicima koji su članovi te komisije, i nekim drugim nastavnicima iz školskog sistema, i rekli su mi, a ispravite me ako griješim ili sam pogrešno razumio, da se revizijom došlo do tri mogućnosti. Predstavljene su nadležnom uredu, ali nijedna nije prihvaćena, i umjesto toga usvojen je ovaj ELA program, a da provjera kvaliteta i primjerenosti nije ni izvršena.

Zašto smo izabrali ovaj, a ne onaj koji su provjerili i onaj oko kojeg su se usaglasili i koji su odobrili?

Melasawn Knight – Da pojasnim pozadinu. Ovo usvajanje programa za engleski jezik i književnost razlikovalo se od svih prethodnih kada govorimo o udžbeniku. U prošlosti smo dobivali spisak udžbenika koji su se mogli nabaviti od bilo kojeg dobavljača i mogli smo usvojiti šta hoćemo bez obzira na to šta država kaže. Počevši od engleskog jezika, to je nekoliko godina odlagano, onda su se bacili na to, i tu se radilo o veoma rigoroznom procesu odabira, gdje su došli do programa koji su provjerili i za koji su zaključili da je primjeren za usvajanje. Sačinili su spisak odobrenih, koji je, iskrena da budem, bio vrlo nepovezan sudeći po onome

što su nam dali. Umjesto samo nastavni program koji bi išao sve do kraja, neki dobavljači odobreni su za K-2, neki za K-5, neki za 6–8, neki za srednju školu, sve je to bilo jako nepovezano, i tek nekolicina je to sve do kraja ispratila. Vidjevši kako to ide i kuda vodi, oformili smo jedan veliki tim nastavnika da se pozabave time. Odmah se vidjelo da je to sve nepovezano i bez nekog jasnog smisla. Nekima se sviđalo ovo, nekima ono, nije bilo nikakve kohezije. Onda je došao COVID-19 i sve to poremetio, ali smo uspjeli uraditi neke ankete među nastavnicama da vidimo šta im se sviđa. One su glasale, i mi smo to tad prosljedili gospodinu Parkisonu. Na državnom nivou održalo se mnogo više sastanaka samo sa supervizorima distrikta i administrativnim direktorima škola o tome šta su oni smatrali da su tri najbolja rješenja za nastavni program koji će graditi pozadinsko znanje, i to je bio njihov plan.

Tada se ovo smatralo jednim kohezivnim nastavnim programom za K-8 i usvojen je u najboljoj namjeri. Nisam ja jedina koja je o tome odlučivala, ali je bio jedna od dvije najbolje opcije od kojih je trebalo izabrati. Sve što je urađeno, urađeno je s najboljom namjerom i po pravilima poštivanja komisije za usvajanje, i mislim da veliki broj nastavnika i nastavnica podržava ovaj program, premda ima i onih koji ga ne podržavaju i ne slažu se s njim. Takvu situaciju imat ćemo s bilo kojim programom koji usvojimo. Mislim da dajemo sve od sebe da budemo proaktivni u rješavanju problema koje vidimo da će se javiti u vezi sa svakim programom koji ima za cilj jačanje pozadinskog znanja gdje se javljaju riječi... Je li ovo jedina knjiga u kojoj se nalaze ovakve riječi? Nije. Nije, ne u toj mjeri, ali ima i drugih riječi. Bit ću iskrena i reći da se nailazilo na ovakve riječi i na drugim mjestima. Itekako ih ima u nekim knjigama, ali, kao nastavnica, predavala sam *Most za Terabitiju*, *Žrtvenog jarca*, *Ubiti pticu rugalicu*, i u svim tim knjigama ima psovki, a i mi smo ih čitali kao djeca. Ovim ne opravdavam psovke, već hoću reći da radimo najbolje što znamo jer znam da je na svaki usvojeni program bilo zamjerki ove vrste.

Mike Cochran – Nije mi namjera da upirem prstom u nekoga i tražim krivca, već mi smeta što imamo nastavnike koji sjednu i potroše vrijeme analizirajući nastavni program i ponude nam dvije ili tri opcije, a mi odemo na sasvim drugu stranu, koju oni nisu imali ni priliku da pogledaju. Svaka dva-tri mjeseca dobijem poziv nastavnika ili roditelja s primjedbom na ovaj nastavni program, bilo da se radi o prvom, drugom, trećem razredu, pa sve do sedmog i osmog, tako da mislim da smo se zapetljali u ovu kućinu. Barem da su se nastavnici prodali, ne bismo imalo dvoje ili troje koji, kad pukne tikva, izvise.

Melasawn Knight – Imali su priliku da izvrše procjenu programa. Onaj za uzrast 6–8 razreda priveden je kraju za vrijeme tog procesa usvajanja, tako da još nismo znali kompletan spisak knjiga koje će biti obuhvaćene, a isti slučaj bio je i sa svim ostalim nivoima. K-5 nivo imao je mogućnost procjene kvaliteta i primjerenosti.

Mike Cochran – Ali nisu ga izabrali, je li tako?

Melasawn Knight – Neki jesu. Još imam rezultate ankete u računaru i mogu ih naći ako je potrebno.

Sharon Brown – Ima li neko od ostalih članova odbora komentare ili pitanja u vezi s ovom diskusijom, jer imamo i novi prijedlog koji je podržan.

Mike Cochran – Stavimo taj prijedlog na čekanje, ja ću predložiti da se odloži dok ne budemo još malo prodiskutovali. Onda se možemo vratiti na njega. Dakle, predlažem da se prijedlog odloži dok još malo ne razmotrimo ovo pitanje.

Sharon Brown – Mike je iznio prijedlog da se prijedlog o donošenju odluke odloži za kasnije, da li neko podržava prijedlog?

Rob Shamblin – A dalja diskusija trebala bi biti na temu potrebe da slijedimo pravila i proceduru koje imamo za upitne nastavne programe.

Sharon Brown – Podržava li neko prijedlog?

Rob Shamblin – Da, podržavam ja.

Sharon Brown – Idemo sa poimeničnim glasanjem. Ovo je da se odloži glasanje na prijedlog gospodina Piercea da se knjiga izbací iz nastavnog programa.

Quinten Howard – Odloži dokad?

Mike Cochran – Dok još malo ne porazgovaramo na tu temu, a po potrebi ga možemo vratiti na glasanje.

Quinten Howard – Ali šta ćemo raditi u međuvremenu?

Mike Cochran – Nismo se dotakli još mnogo toga. Po mom mišljenju, trebamo se još malo zadržati na ovoj temi, još malo istražiti sve aspekte prije nego se damo na glasanje.

Scott Bennett – Pozvao bih se na pravilnik, gospođo predsjedavajuća, po kojem prijedlog odlaganja glasanja po prijedlogu nije konačan. Dakle, prijedlog gospodina Cochrana da se glasanje o prijedlogu gospodina Piercea odloži na neodređeno, i ja bih da ukažem na to kako se time administraciji daje vremena da postupi u skladu s politikom 4.403 ovog odbora i dođe do uzajamnog razumijevanja koje odbor treba uzeti u obzir. Sada pokušavate donijeti odluku, a da komisija za reviziju nije imala priliku proučiti stvar, a administracija se potrudila pružiti vam informacije. Međutim, postoji definiran proces koji moramo poštovati.

Sharon Brown – Dakle, moramo glasati o tom prijedlogu.

Jonathan Pierce – Želio bih podsjetiti sve članove odbora da odlažu za kasnije, kao nešto o čemu se više ne može raspravljati niti se dovoditi u pitanje kada je riječ o direktnom glasanju.

Glasovi su bili:

Rob Shamblin – DA

Tony Allman – DA

Jonathan Pierce – NE

Donna Casteel – DA

Mike Lowry – NE

Mike Cochran – DA

Sharon Brown – DA

Quinten Howard – NE

Bill Irvin – NE

Denise Cunningham – DA

Rezultati glasanja – 6 DA, 4 NE

Sharon Brown – Naš prijedlog odlaže za kasnije glasanje o izbacivanju knjige iz nastavnog programa.

Mike Cochran – Ja ću prvi. Ovdje sam išao u školu trinaest godina. Učio sam matematiku, engleski, čitanje i historiju. U knjigama nikad nisam naišao na golotinju ili na prostote. U trećem razredu prišla mi je drugarica iz razreda i pitala

me šta znači jedna riječ. Pročitao sam je naglas i bila je to riječ *dođavola*, i osjetio sam se baš ponosno što sam je izgovorio naglas. A ona je otrčala pravo kod učitelja i prijavila me da sam psovao. Pored te jedne knjige koju mislim da je donijela od kuće, ovo je prvi put da vidim psovku u knjizi u školi. Tako da ta teorija da nam je ovo potrebno kako bi djeca učila historiju, to kod mene ne pije vode. Ovo je predmet engleski jezik i književnost, i kako sam čuo od nastavnika, bar što se TCAP² programa procjene tiče, nema u toj knjizi nikakvih vještina koje bi oni mogli izvesti u TCAP-u.

Po tome se oni ocjenjuju i po tome i nas ocjenjuju. Ne kažem da se ne radi o važnom materijalu, pročitao sam ga do kraja, i dio u kojem priča o ocu, ocu koji je proživio Holokaust, stvarno je dobar, svidio mi se. Ima i nekih dijelova koji su potpuno nepotrebni. Govorimo kako djecu učimo moralu, a knjiga započinje razgovorom između oca i sina o tome kako je otac izgubio nevinost. Nije eksplicitno, ali je to tema. Ima prizora golotinje, žileta, oštrice kojim se majka reže. Vidite je kako leži u lokvi sopstvene krvi. Imate sve to, i opet kažem, pročitao sam, i to je dobra knjiga sve do kraja. Da budem iskren, meni je kraj glup. Dobar dio psovki odnosi se na to što sin psuje oca, tako da ne znam kako time djecu učimo moralu. Zapravo je suprotno, umjesto da se prema ocu ophodi s nekim vidom poštovanja, on se prema njemu ponašao kao da je on žrtva. Nije nam to potrebno da bismo djecu učili historiji. Možemo ih učiti historiji i možemo ih učiti slikovitoj historiji. Možemo im reći šta se tačno dešavalo, ali za to nam nije potrebna nikakva golotinja i sve ostalo. I ne radi se o tome da je to samo u ovoj knjizi. Kako rekoh, svakih nekoliko mjeseci neko nešto prijavi. Imao sam i neku pjesmu, sedmi i osmi razred mi je to poslao.

Sharon Brown – Mike, ovdje imamo posla sa osmim razredom.

Mike Cochran – To je to, osmi razred.

Sharon Brown – Rekli ste sedmi i osmi razred.

Mike Cochran – Sedmi i osmi razred.

Sharon Brown – Ne, mi ovdje imamo posla sa osmim razredom.

Mike Cochran – Dobro, osmi razred.

² Tennessee Comprehensive Assessment Program – sveobuhvatni program procjene savezne države Tennessee

Sharon Brown – Ta pjesma, nastavnici, pomozite mi, je li to pjesma iz knjige za osmi razred?

Nije, gospodo. To je za sedmi, i mi tu pjesmu čak i ne obrađujemo.

Mike Cochran – Nije ni važno, ona se nalazi u programu, uvijek nešto iskoči. Dakle, htio bih je pročitati, a vi me kasnije možete otpustiti ako hoćete.

*Prosto sam luda za Harryjem, i Harry je lud za mnom
To božanstveno blaženstvo njegovih poljubaca baca me u ekstazu
Sladak je kao bombonjerica
Kao med što pčelice daju
Oh, skroz sam luda za Harryjem, i on je prosto lud za mnom*

Jedno od pitanja za diskusiju je definirati šta riječ *ekstaza* označava. Moj problem je što u svojoj ovoj literaturi izlažemo djecu golotinji, vulgarnostima. Pogledajte, sve od prvog razreda, preko drugog, u knjigama imaju sliku golog čovjeka kako jaše bika. Nije to vulgarno, to je nešto što se može vidjeti u umjetničkoj galeriji, ali je nepotrebno. Pa su nastavnici išli sa selotejpom da prekriju golo dupe, da djeca ne gledaju. Tako da je moj problem to što je čitav nastavni program izrađen tako da normalizira seksualnost, golotinju i vulgarno izražavanje. Da mi je cilj da indoktriniram nečije dijete, baš tako bih to uradio. Stavite te stvari tek toliko na marginu da roditelji ništa ne zapaze, ali djeca, ona to upiju. Mislim da moramo ponovo pogledati kompletan nastavni program.

Sharon Brown – Ima li neko još neke komentare o nastavnom programu za osmi razred? Jer to je u opisu stavke na našem dnevnom redu i o tome moramo razgovarati.

Rob Shamblin – Da se vratim na pitanje diskrecionog prava na lokalnom nivou koje koristimo u našem procesu, i zahvaljujem Mel što je to podijelila s nama. U tom smislu, šta bi spriječilo ovo da ode dalje, da se nije dogodilo šta se dogodilo? Da li bi otišlo dalje, uređeno ili neuređeno? Ima li to smisla?

Steven Brady – Mi smo to uradili, odlučili smo da se radi redigiranje.

Rob Shamblin – Dakle, mi to možemo tjerati do kraja, jer nešto ne vjerujem da će se završiti samo na jednoj knjizi. Mislim da treba preći na širu sliku i holistički redigirati sve ono što ne želimo vidjeti. Nadamo se da imate dobre zaposlenike,

kulturu istomišljeništva, ljude centralnog usmjerenja koji su u duhu okruga McMinn, koji će donijeti prave odluke i urediti ta književna djela tako da se mogu prilagoditi određenim uzrastima.

Steven Brady – Nakon razgovora s gospodinom Parkisonom, smatramo da je za našu zajednicu najbolje tako kako ste rekli.

Rob Shamblin – Moje pitanje ide dalje – možemo li redigirati na višem nivou nego što imamo ovdje? Zašto moramo ostaviti nešto, zašto ne možemo zasiviti sve?

Scott Bennett – To je pravno pitanje, i postoji tanka linija između onoga što nazivamo *pravična upotreba* i onoga što je zaštićeno autorskim pravom. Dakle, uzmimo da sam ja umjetnik, bilo da sam pisac ili muzičar, ili šta god. Kada uložim svoju kreativnu energiju u neki proizvod, dobijem jedan kohezivan proizvod i, općenito govoreći, ako neko drugi dođe i izvadi malo ovoga ili onoga, onda je to pitanje kršenja mojih autorskih prava, ili ako dodate nešto u to djelo, to je pitanje kršenja autorskih prava. Umjesto jedne riječi stavite drugu, kršenje autorskih prava. Ono gdje su prosvjetari slobodni praviti određene izmjene, to je kada redigiraju riječi kojima se ne mijenja značenje teksta niti se mijenja osjećanje koje tekst izaziva. Ako je namjera da izazove reakciju, privuče pažnju, ili bude malo neprijatno, onda takvo mora biti i nakon vaših intervencija.

Rob Shamblin – To je tumačenje, je li tako?

Scott Bennett – To je razlog zašto grade sudove i zašto imamo puno advokata.

Rob Shamblin – Ako se poslužimo tim tumačenjem da zadovoljimo svoju kulturu i ono što želimo predstaviti odgovorno, teoretski bismo mogli ići i dalje i od onoga što smo vidjeli ovdje.

Scott Bennett – Po mom mišljenju, mislim da je su zabijelili onoliko koliko su mogli u ovom djelu, a da ne promijene njegov karakter. Pravično korištenje (*Fair Use*) ostavlja vam dosta prostora, možete uređivati tekst tako da ga uskladite s vrijednostima školskog sistema. U nekom trenutku odete tako daleko da ste trebali zapravo samo odabrati ovu jednu knjigu. Ako smo već posvetili vremena razgovoru na ovu temu, mislim da su vaši prosvjetari odličan posao uradili u smislu izbacivanja istinski uvrjedljivih riječi. Da odgovorim na ranije postavljeno pitanje. Ako je neko dijete zaista izgovorilo prostu riječ do kraja, da, možete ga kazniti jer je izdvojilo jednu riječ i reklo nešto što ne treba. Da su otišli dalje pa bi možda bilo,

znate, ne sviđa nam se scena miševa obješenih na grane. Okej, sada već ulazite u umjetničku slobodu autora i mijenjate njihovo djelo.

Rob Shamblin – Međutim, ipak se izbacivanjem sva četiri slova riječi od četiri slova ne mijenja autorova namjera cijele knjige, samo se tekst *čisti*.

Scott Bennett – Zakon o autorskom pravu uvijek posmatra svaki slučaj pojedinačno. Ako neko pogleda tekst i kaže, znam koja je to riječ bila – niste prekršili integritet rada. Ako izbrišete više toga, pa čitalac mora nagađati, e onda se ipak mijenja. U jednom trenutku vaga prevagne sa pravičnog korištenja na povredu autorskih prava. Svaki slučaj posmatra se zasebno, i kamo sreće, gospodine Shamblin, da vam mogu dati neki univerzalni etalon po kojem biste mogli reći, e može se ići dovdje i dalje ne. U ovoj oblasti to je više pitanje holističkog pristupa. Ako je nešto hrabro, takvo je zamišljeno, i ako ga promijenite tako da više nije takvo, autor može reći da ste izmijenili njegovo djelo u nešto sasvim novo. To predstavlja kršenje autorskih prava.

Rob Shamblin – Pa ako zabranimo cijelu knjigu na osnovu riječi, koje su još knjige trenutno u upotrebi koje ćemo onda morati isto tako zabraniti?

Sharon Brown – To je pitanje za drugu temu i za neki drugi dan.

Scott Bennett – Gospođo predsjedavajuća, ako mogu da se nadovežem, ovaj odbor ima politiku koja ljudima omogućava da izbace materijal koji roditelji smatraju neprimjerenim. Ne znam jesu li roditelji upoznati s tim, ali ja mislim da većina nije. Dakle, ako su ljudi u našoj zajednici istinski zabrinuti zbog toga, onda smatram da je to mjesto gdje se ovaj odbor treba umiješati i reći da cijeni njihovo mišljenje i da postoji mehanizam da se sporni materijal izbacuje iz nastave.

Sharon Brown – Pitala bih nešto u vezi s tim. Ako se krene tim putem, a imamo tridesetoro djece u razredu, i roditelji sve te djece, ili ko već, odluče da njihovo dijete ne treba čitati tu knjigu, što bih se ja složila, šta će se onda raditi na času? Ako imamo nešto što se može raditi na nastavi, uradite to odmah.

Rob Shamblin – Ako izbacimo centralni tekst za dati kontekst, šta je zamjensko rješenje? Šta je sljedeći korak?

Melasawn Knight – Mislim da bi bilo potrebno na neki način preraditi cjelokupan modul jer se sve dalje grana iz ovog stripa, i različitih tipova i stilova pisanja.

Mislim da bismo, ako želimo riješiti problem, morali pronaći neki drugi strip iste prirode i pokušati izdvojiti centralni tekst.

Steven Brady – Još jedan od razloga zbog kojih je ova knjiga odabrana za ovaj modul je što je to jedina grafička novela koja je dobila Pulitzerovu nagradu. Veoma je cijenjena, i to je dijelom razlog zašto je odabrana za ovaj projekt.

Mike Cochran – Ona nije bila u programu prošle godine, je li tako?

Steven Brady – Ne, nije.

Mike Cochran – Pa šta se onda obrađivalo prošle godine umjesto nje?

Lee Parkison – Stigla je kasno, Mike. Nismo imali priliku da predajemo više od dva modula.

Melasawn Knight – Tri modula umjesto četiri zbog situacije s pandemijom. Znaš da smo imali kalendar i jedan dan koji su đaci imali kod kuće? Preradili su nastavni program tako da ima tri modula umjesto četiri, jer ne bismo mogli stići obraditi četiri modula do kraja.

Mike Cochran – Pa je tako ovaj izostavljen?

Melasawn Knight – Da, predložili su da se ovaj izostavi. U svim razredima obično je izostavljan treći modul.

Sharon Brown – Da li bi bilo moguće da pređemo na sljedeći modul? Očigledno, mnogo smo razgovarali o prednostima i nedostacima toga i svako je imao svoje mišljenje.

Steven Brady – Sve je moguće, ali ja to ne bih preporučio jer se sljedeći modul nadovezuje na ovaj. Ne baš u svemu, ali postoje određene stvari koje bi nedostajale jer bi inače bile obrađene ovdje, pa se prenosile na sljedeći modul.

Sharon Brown – To bi se dalo premostiti ako im pomognete da pohvataju konce i uz pomoć neke druge nastavne jedinice koja ne bi bila tako kontraverzna.

Jonathan Pierce – Oslonit ću se na svoj posljednji razgovor, da ponovim, kako vjerujem u prosvjetare u ovoj zgradi, i ako ja ne mogu naći tekst da predajem te iste

module, onda se vjerovatno trebam vratiti u klupu i ponovo učiti kako se priprema nastavni program. Razgovarali smo o izradi programa. Veoma dobro pitanje, gospodine Shamblin, *Kako izgleda taj proces?* Mislim da je državna komisija za odabir udžbenika zanemarila taj proces. Zaista se pitam kako je ministarstvo obrazovanja moglo dozvoliti da takva knjiga prođe. Imamo komisiju za izbor udžbenika koja se sastaje jednom godišnje, shodno grupi za koju je potrebno donijeti odluku o usvajanju. Ovdje smo razgovarali i o drugim usvajanjima, i vjerujem da je politika našeg odbora, a ja se slažem, da preporuke komisije treba usvojiti. Nisam očekivao ovakav razvoj događaja, a, gospodine Brady, neko je trebao pretpostaviti da se ovo može desiti, i sada ste se Vi našli u tom nezahvalnom položaju. Neko iz komisije za odabir udžbenika, i možda neki od vas prisutnih, trebao je uvidjeti šta se dešava. Ja ne mogu glasati da se ovakva vrsta izražavanja stavlja pred djecu, a nisam vaše sreće. Ja nemam dijete pred koje bih stavio knjigu, tako da ste vi u velikoj prednosti u odnosu na mene. Sve dok sjedim na ovoj stolici, ne mogu to podržati, gospodine Parkison. Ne možete mi reći da ne postoji nikakva druga knjiga, mora da postoji još nešto, Robe, radili su odabir. Druga tema za drugi dan, ali nekome je promaklo.

Mike Cochran – Mjesecima već pričam kako nisam sreo nastavnika koji je zadovoljan programom za engleski i književnost. Mjesecima to ponavljam na sjednicama ovog odbora, tako da i mi snosimo dio odgovornosti jer nismo bili dovoljno hrabri da istinski pogledamo o čemu se radi i šta je potrebno učiniti. Uvijek se ograničimo samo na određenu malu stvar, jer o velikim pričamo sve dok ne dođe do toga da se nešto treba poduzeti. Moramo pogledati kakav je to naš program za engleski i književnost, dovesti ovdje barem nastavnike prvih, drugih i trećih razreda, i utvrditi gdje je tačno problem. Nastavnici nam govore da im ne dajemo odgovarajuće standarde, prestali smo ih učiti spelovanju u četvrtom razredu, a učitelji kažu da im je to potrebno. Ne obrađuju gramatiku u mjeri u kojoj im je potrebno, i šta god ovaj program jeste, on nije ono što je potrebno da bude. Ako ovaj odbor treba priznati odgovornost, moramo se pozabaviti tim problemom i ne prebacivati ga na druge, jer i do nas je. Ako vam nastavnici konstantno govore da se ovo loše odražava na djecu, onda nešto moramo poduzeti. Ovo je samo jedna knjiga od ko zna koliko.

Sharon Brown – I večeras je to naša tema.

Mike Cochran – Jeste, ali to je trik kojim se uvijek služimo. Večeras možemo razgovarati samo o ovome. Pa ću ja ponovo iznijeti prijedlog, osim ako ima potrebe

za daljom diskusijom, da se ova knjiga izbacila iz nastavnog programa. To bi bio početak na koji kasnije možda možemo nadograđivati.

Tony Allman – Imam samo jedno pitanje – koliko dugo ova knjiga ostaje u našim školama? Je li namijenjena samo za osmake ove godine ili se daje dalje drugima?

Melasawn Knight – Upravo sam htjela da pokrenem to pitanje. Srednje škole usvojile su poseban program, ali je obuhvaćena za čak prvog razreda, ista ta knjiga, i obrađivana je prošle godine u prvom razredu, i kao digitalna verzija. Ne govorimo samo o osmom razredu, već i o devetom, ali drugom dobavljaču udžbenika.

Tony Allman – Koliko dugo je planirano da ova knjiga bude u školskom sistemu?

Melasawn Knight – Šest godina, sad smo u drugoj. Znači, još četiri.

Sharon Brown – Ok, imamo prijedlog, da li neko podržava prijedlog? Imamo li diskusiju?

Rob Shamblin – Predsjedavajuća Brown, ovdje imamo nekog ko bi želio nešto da kaže. Ne znam da li ćete to uzeti u obzir.

Nastavnik iz McMinn srednje škole – Pozdrav svima, ja sam jedan od nastavnika za čak devetog razreda, i ne želim da protivrječim gospođi Melasawn, ali ja predajem po planu i programu u McMinn srednjoj školi i ta knjiga nije obuhvaćena programom. Imamo druge knjige, imamo Pearsonovu verziju, premda ne smatram da je naročito dobra.

Rob Shamblin – Je li to starija verzija?

Nastavnik iz McMinn srednje škole – Nije, mi smo usvojili noviju verziju kada su oni usvojili staru.

Rob Shamblin – Razgovarao sam sa drugim sistemom koji je bio upoznat s tom knjigom, ali oni koriste stariju verziju koja nema isti tekst i iste slike. Ne znam šta je drugačije.

Melasawn Knight – Ja sam za to saznala prošle godine u drugoj srednjoj školi, Central, i radi se o istom programu.

Nastavnik iz McMinn srednje škole – Da, dobro, ali u našoj školi nismo išli tako. Ideja je da knjige podučavaju u skladu sa standardima, što je ono što će ovaj program uraditi – razvijati znanje učenika po standardima i dubinski, i ja to u potpunosti podržavam. Zajednička srž za nastavu iz engleskog jezika i književnosti sasvim je smisljena i logična. Ne znam važi li isto za matematiku, ali za engleski i književnost to mogu tvrditi. Možemo ići u dubinu i baviti se stvarima kojima ranije nismo mogli. Kada smo predavali stare standarde, a predajem već skoro deset godina, kada sam pet godina radio sa osmim razredom u Sweetwater osnovnoj školi po starim standardima, to je izgledalo otprilike kao: *Okej, šta je glavna ideja*, i onda bismo prešli na značenje riječi. Bilo je nepovezano, kao što je gospodin Brady rekao. Sada imamo standarde koji sve to lijepo uvezuju, pa se stvari posmatraju slojevito. Volim temu Holokausta, obrađivao sam je skoro svake godine, ali ovo nije knjiga koju bih predavao svojim đacima.

Tony Allman – Mi nismo protiv toga da Holokaust bude dio nastave.

Nastavnik iz McMinn srednje škole – Da, to je jasno, i ako se na drugi način ne upute u pozadinu ideje o kojoj je riječ, nedostajat će im, jer je nekim od mojih đaka devetog razreda i dalje bilo teško da povežu tačkice i budu moralni, etični i sve to dalje. To je zato što zbog pandemije skoro dvije godine nisu bili u učionici, propustili su mnogo toga što ne bi, da su išli u školu. Njima će biti daleko teže da to razumiju.

Sharon Brown – Hvala vam na komentarima. Imamo prijedlog na čekanju, ima li ko da ga podrži?

Jonathan Pierce – Mogu li vas samo malo ispraviti?

Sharon Brown – Da, izvolite.

Jonathan Pierce – Moj prijedlog stavljen je na čekanje. Da bi se on vratio u proceduru, a mislim da je gospodin Cochran spreman za to, mora ga skinuti sa čekanja, što zahtijeva podršku, ne podliježe raspravi ni promjenama. Ako prođe, prijedlog se vraća na dalju diskusiju; ako ne, ostaje na čekanju.

Mike Cochran – Predložit ću da se skine s čekanja, pa ćemo vaš prijedlog skinuti sa čekanja.

Sharon Brown – Podržava li neko prijedlog?

Tony Allman – Podržavam ja.

Sharon Brown – Pozivam na glasanje. Naš glas je, prijedlog na čekanju je, da se knjiga ukloni.

Scott Bennett – Ne, aktuelni prijedlog je da se skine s čekanja prethodni prijedlog gospodina Piercea. Čisto da razjasnimo, vraća se pred odbor, i onda se odbor može vratiti na glavni prijedlog.

Quinten Howard – Dakle, prijedlog je da se prijedlog vrati s čekanja, i ako prođe, onda smo otvoreni za diskusiju?

Scott Bennett – Tako je.

Elizabeth Pierce Oswald – On je predložio stavljanje na čekanje, što je usvojeno. Samo on ga može vratiti da se skine. Dakle, on će ga skinuti, gospodin Allman je podržao to. Ne podliježe raspravi, to nije diskusija, sad ćete glasati da se prijedlog gospodina Piercea skine s čekanja.

Sharon Brown – Molim sve da glasaju.

Rezultati pojedinačnog glasanja:

Denise Cunningham – DA

Bill Irvin – DA

Quinten Howard – DA

Sharon Brown – DA

Mike Cochran – DA

Mike Lowry – DA

Donna Casteel – DA

Jonathan Pierce – DA

Tony Allman – DA

Rob Shamblin – DA

Elizabeth Pierce-Oswald – Gospođo predsjedavajuća, sada imate prijedlog koji je došao od gospodina Piercea.

Sharon Brown – Prijedlog gospodina Piercea koji je podržan. Sada, da li da otvorimo diskusiju ili da automatski pređemo na glasanje?

Elizabeth Pierce Oswalt – Sada omogućavate da se o tome diskutuje.

Sharon Brown – Da li neko želi dalje da diskutuje o ovom prijedlogu?

Mike Cochran – Da razjasnimo, prijedlog je da se knjiga izbacila iz nastave i zamijeni nekom drugom, je li tako?

Jonathan Pierce – Moj prijedlog je da se ova konkretna knjiga izbacila iz programa i da se, ako je moguće, nađe zamjenska.

Rob Shamblin – Sad diskutujemo, je li tako?

Sharon Brown – Tako je.

Rob Shamblin – G. Bennett, govorite mi da ne postoji način da se izbacila svako slovo prostih riječi i svaka uvredljiva slika?

Scott Bennett – Oklijevam reći nema šanse, pa ću reći da – što više toga uklonite iz knjige, više izlazite iz okvira pravičnog korištenja i idete u povredu autorskih prava. Mislim da, ako izbacite dijelove riječi tako da se još uvijek može razumjeti koje riječi su u pitanju, ne rizikujete povredu autorskih prava. Mislim da, ako počnete da uređujete sadržaj sve više i više, udaljavate se od pravičnog korištenja. Ako ćemo biti praktični, možemo pretpostaviti da će autor koji, ja mislim, živi u Švicarskoj, reagirati na to i poduzeti nešto. Ne znam, znam da postoje mnogi koji imaju mnogo novca i tuže školske okruge zbog povrede autorskih prava. Ovdje i ne toliko, tako da vam mogu reći samo šta je sigurno za nas. To što je vaša administracija uradila s ovom knjigom ne nosi rizik. Možda bi i koji korak dalje bio siguran za nas, ali želim da razumijete da mene niko ne zove da mi kaže da me zaboravio pozvati na kćerkin rođendan i da se nada da ću doći. To ide u paketu s problemima. Ja sam po prirodi jako oprezan, mi smo ovo uredili u onoj mjeri u kojoj sam bio siguran da se može, a da se ne povrijede autorska prava.

Rob Shamblin – Ne vjerujem da bi došlo do nekih posljedica kada bismo uklonili osam riječi i koju sliku, ako nam to omogućava da koristimo ovu knjigu. Ali ako je uvredljivije od toga, a ja knjigu još nisam vidio i cijelu je pročitao, pročitao sam samo recenzije – e onda imamo veći problem.

Scott Bennett – Postoji mogućnost koju smo razmatrali, i malo je neobična. Mogli bismo kontaktirati autora i tražiti dozvolu da dalje redigiramo knjigu. Ako dobijemo njegovu dozvolu, onda možemo raditi šta želimo. To bi bilo malo neobično, ali ne bi bilo prvi put da se takvo nešto radi.

Quinten Howard – Ali, to bi potrajalo.

Rob Shamblin – A knjiga je već u upotrebi, koliko sam razumio?

Scott Bennett – Možda bi, a možda i ne. Internet je čudo, možemo mu sutra poslati e-mail i možda odmah dobiti odgovor. Moglo bi se desiti da, dok administracija pronade zamjensku knjigu, autor nema ništa protiv da se naprave neke veće izmjene. Pa možda bi se moglo desiti da se administracija obrati odboru i kaže, šta kažete na ovo, evo novog teksta i evo ga *Maus* sa svim potrebnim izmjenama. Sad sam prešao s pružanja pravnih savjeta na gatanje šta bi se moglo desiti, a ja za to nemam licencu.

Rob Shamblin – U toj fazi, ako se izbací, mogla bi se vratiti ako se ne nađe bolja alternativa? Ne znam koliko će teško biti naći zamjensko djelo.

Sharon Brown – To bi vjerovatno značilo da moramo preći na drugi modul, oni će to znati bolje nego ja. Ima li još neko nešto da kaže, da nastavimo diskusiju? Imamo prijedlog da se knjiga u potpunosti izbací iz nastave. Niko ništa nema da kaže?

Pozivam na glasanje. Glasamo sa DA ili NE da se knjiga izbací iz programa.

Rezultati glasanja:

Denise Cunningham – DA

Bill Irvin – DA

Quinten Howard – DA

Sharon Brown – DA

Mike Cochran – DA

Mike Lowry – DA

Donna Casteel – DA

Jonathan Pierce – DA

Tony Allman – DA

Rob Shamblin – DA

Sharon Brown – Prijedlog usvojen.

Imamo li još nešto dodati na ovu temu?

Imamo li prijedlog da se raspusti sjednica?

Bill Irvin predložio je raspuštanje sjednice, Mike Lowry podržao je prijedlog. Svi su glasali za.